

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 grudnia 2007 r. —
Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-141/05) ⁽¹⁾

*(Rybołówstwo — Rozporządzenie (WE) nr 27/2005 —
Rozdział kwot połowowych między państwa członkowskie —
Akt przystąpienia Królestwa Hiszpanii — Uływ okresu prze-
jściowego — Wymóg względnej stabilności — Zasada niedys-
kryminacji — Nowe możliwości połowowe — Dopuszczalność)*

(2007/C 315/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele:
E. Braquehais Conesa i M. A. Sampol Pucurull, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele:
F. Florindo Gijón et A. De Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania pozwanej: Komisja Wspólnot Euro-
pejskich, (przedstawiciele: F. Jimen Fernández i T. van Rijn,
pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. 2005, L 12, str. 1), w zakresie, w jakim rozporządzenie to nie przyznaje mu określonych kwot na wodach wspólnotowych Morza Północnego i Morza Bałtyckiego uwzględniając interesy Hiszpanii pomimo upływu okresu przejściowego — Dyskryminacja — Stosowanie art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358, str. 59)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 października
2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko
Irlandii**

(Sprawa C-248/05) ⁽¹⁾

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Ochrona wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowa-
nym niebezpiecznymi substancjami — Dyrektywa
80/68/EWG)*

(2007/C 315/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele:
S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (Przedstawiciel: D. O'Hagan, pełno-
mocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naru-
szenie art. 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12 i 13 dyrektywy Rady
80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód
gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez
niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. 1980 L 20, str. 43) —
Działanie składowiska odpadów w Ballymurtagh, hr. Wicklow,
bez wymaganego zezwolenia — Zanieczyszczenie wód grunto-
wych w hrabstwie Wexford oraz w Killarney, hr. Kerry przez
bezpośrednie zrzućy fosforu ze zbiorników na nieczystości
ciekłe

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszelkich środków niezbędnych do zastosowania się do art. 4, 5, 7 i 10 dyrektywy Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne w odniesieniu do miejskiego składowiska odpadów w Ballymurtagh (hrabstwo Wicklow) Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Irlandia zostaje obciążona dwiema trzecimi całości kosztów. Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona pozostałą jedną trzecią kosztów.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.8.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Gintec International Import-Export GmbH przeciwko Verband Sozialer Wettbewerb eV

(Sprawa C-374/05) (¹)

(Dyrektywy 2001/83/EWG oraz 92/28/EWG — Przepisy krajowe zakazujące reklamy produktów leczniczych polegającej na oświadczeniach osób trzecich lub na losowaniu nagród — Podawanie ogólnie pozytywnych wyników przeprowadzonych wśród konsumentów ankiet oraz comiesięczne losowanie pozwalające na uzyskanie opakowania produktu leczniczego)

(2007/C 315/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gintec International Import-Export GmbH

Strona pozwana: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 87 ust. 3 i art. 90 lit. j) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, str. 67) w brzmieniu nadanym dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136, str. 34) oraz wykładnia art. 2 ust. 3 i art. 5 lit. j) dyrektywy Rady 92/28/EWG z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie reklamowania produktów leczniczych przeznaczonych dla ludzi (Dz.U. L 113, str. 13) — Przepisy krajowe zakazujące reklamy produktów leczniczych polegającej na oświadczeniach osób trzecich niebędących specjalistami w danej dziedzinie lub na losowaniu nagród — Podawanie ogólnie pozytywnych wyników przeprowadzonych wśród

konsumentów ankiet oraz comiesięczne losowanie zestawu produktów leczniczych

Sentencja

1) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmieniona dyrektywą 2004/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. dokonała pełnej harmonizacji w dziedzinie reklamy produktów leczniczych, gdyż przypadki, w których państwa członkowskie są uprawnione do przyjęcia przepisów stanowiących odstępstwo od zasad ustanowionych w tej dyrektywie, są wyraźnie wymienione. Wykładni rzeczony dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie nie może ustanowić w ustawodawstwie krajowym całkowitego i bezwarunkowego zakazu wykorzystywania w reklamie produktów leczniczych adresowanej do ogółu społeczeństwa oświadczeń osób trzecich, podczas gdy ich wykorzystywanie, zgodnie z tą dyrektywą, może być ograniczone wyłącznie z uwagi na ich szczególną treść lub charakter osoby, od której pochodzą.

2) a) Dyrektywa 2001/83 zmieniona dyrektywą 2004/27 zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia w ich przepisach krajowych zakazu wykorzystywania w reklamie środków leczniczych skierowanej do ogółu społeczeństwa deklaracji osób trzecich, jeżeli powołują się one w formie nieodpowiedniej, zatrważającej lub wprowadzającej w błąd na przypisywane właściwości uzdrawiające w rozumieniu art. 90 lit. j) dyrektywy 2001/83 zmienionej dyrektywą 2004/27, przy czym wykładni pojęcia „przypisywane właściwości uzdrawiające” należy dokonywać w ten sposób, że nie obejmuje ono powołania się na polepszenie dobrego samopoczucia osoby, o ile nie odniesiono się do skuteczności terapeutycznej produktu leczniczego polegającej na wyeliminowaniu szczególnej choroby. Artykuł 90 lit. c) dyrektywy 2001/83 zmienionej dyrektywą 2004/27 zobowiązuje również państwa członkowskie do ustanowienia w ich przepisach krajowych zakazu wykorzystywania w reklamie środków leczniczych skierowanej do ogółu społeczeństwa deklaracji osób trzecich, jeżeli deklaracje te wywołują wrażenie, że stosowanie produktu leczniczego przyczynia się do poprawy ogólnego dobrego samopoczucia.

b) Artykuł 87 ust. 3, art. 88 ust. 6 oraz art. 96 ust. 1 dyrektywy 2001/83 zmienionej dyrektywą 2004/27 zakazują reklamy produktu leczniczego w formie ogłoszonego w Internecie losowania nagród, w zakresie w jakim taka reklama sprzyja irracjonalnemu stosowaniu tego produktu leczniczego i prowadzi do bezpośredniej jego dystrybucji wśród odbiorców oraz rozprowadzania darmowych próbek.

3) Na pierwsze i drugie pytania prejudycjalne należałoby udzielić takiej samej odpowiedzi, jeżeli zastosowanie znajdowałyby przepisy dyrektywy Rady 92/28 z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie reklamowania produktów leczniczych przeznaczonych dla ludzi.

(¹) Dz.U. C 315 z 10.12.2005.